

Dosarul nr. 3ra-627/22
2-18136362-01-3ra-16062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, G. Mîra)

Î N C H E I E R E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, terț Iurie Godea cu privire la anularea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa și menținută hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La data de 23 februarie 2018 executorul judecătoresc Ludmila Șapa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 132/771Dfa din 20 octombrie 2017, emisă de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, potrivit căreia s-a decis constatarea comiterii de către executorul judecătoresc Ludmila Șapa a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. b²), f) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, și anume încălcarea modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de

executare și/sau reprezentanților acestora, și încălcarea gravă a Codului deontologic, și aplicarea executorului judecătoresc Ludmila Șapa a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 24 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești – amendă în mărime de 200 de unități convenționale.

În motivarea cererii de chemare în judecată executorul judecătoresc Ludmila Șapa a invocat că, la data de 26 ianuarie 2018, pe pagina web oficială a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a fost publicată decizia nr. 132/771 Dfa din 20 octombrie 2017 emisă de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, potrivit căreia s-a decis constatarea comiterii de către executorul judecătoresc Ludmila Șapa a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. b²), f) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, și anume încălcarea modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de executare și/sau reprezentanților acestora, încălcarea gravă a Codului deontologic, și aplicarea executorului judecătoresc Ludmila Șapa a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 24 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești – amendă în mărime de 200 de unități convenționale.

Reclamanta a menționat că, în cadrul examinării, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat că din anul 1998 în proces de executare s-a aflat documentul executoriu nr.2-212/98, emis de Judecătoria Criuleni la data de 03 iulie 1998 cu privire la încasarea de la Iurie Godea în beneficiul Lilianei Godea a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX, născută XXXXX, în mărime 1/4 din venitul lunar, începînd cu 02 martie 1998 și pînă la majoratul copilului. În perioada anilor 1998-2009, debitorul a efectuat achitări în contul pensiei alimentare, dar în mărime insuficientă, astfel prin încheierile din 12 mai 2015 și din 29 martie 2016 s-a constatat acumularea unei restanțe la achitarea pensiei alimentare, fiind calculată restanța în mărime de 13730,39 de lei. Astfel, în vederea încasării restanței admise la achitarea pensiei alimentare au fost întreprinse următoarele măsuri: interpelări, sechestre și interdicții la organele de resort, în vederea stabilirii cărorva bunuri ce aparțin debitorului, citații în adresa debitorului și creditorului și anunțarea în căutare a mijloacelor de transport, ce aparțin cu drept de proprietate debitorului. Despre toate acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc, debitorului i-au fost expediate copiile actelor corespunzătoare prin scrisori cu aviz la adresele: XXXXX, și XXXXX.

Concomitent, reclamanta a menționat că conform certificatelor anexate de către oficiul poștal, toate scrisorile expediate la ambele adrese ale debitorului au fost restituite pe motiv că destinatarul nu le-a reclamat de la oficiul poștal.

Reclamanta a relevat că, scrisorile expediate în adresa debitorului nu au fost recepționate de către acesta, pentru că persoana destinatară primind avize la domiciliu despre faptul de a se prezenta la oficiul poștal pentru a primi scrisoarea, timp de o lună nu s-a prezentat la acest oficiu și nu a primit scrisoarea corespunzătoare.

Reclamanta a menționat că, în corespundere cu dispozițiile art. 67 din Codul de executare, pe parcursul executării documentului executoriu, debitorului i-au fost expediate patru scrisori cu aviz de primire, referitor la acțiunile întreprinse în procesul executării, pe care acesta nu le-a recepționat din motivul că, nu le-a reclamat de la oficiul poștal.

Astfel, reclamanta a subliniat că a executat obligația executorului judecătoresc de a emite actul, de a alege o metodă de transmitere a documentului și de a întreprinde acțiunea de transmitere a documentului, înscrisă în dispozițiile art. 67 din Codul de executare. Însă, executorul judecătoresc nu poate fi responsabil de faptul prezentării debitorului la oficiul poștal pentru a primi scrisoarea expediată.

Totodată reclamanta a susținut că, reieșind din conținutul deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, executorul judecătoresc este obligat de a întreprinde în cumul toate acțiunile stipulate la art. 67 din Codul de executare, deși, conform dispozițiilor acestuia statuiază metode de alternative – actele executorului judecătoresc se trimit destinatarului prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului ori altor persoane indicate la alin. (2) de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părții interesate.

Reclamanta a invocat că, acțiunile executorului judecătoresc nu conțin nici o abatere prevăzută la art. 21 alin. (2) lit. b²) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, deoarece nu încalcă modul și termenele de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de executare și/sau reprezentanților acestora, ci doar folosesc una din metodele posibile stabilite de legislație, care nu contravin acesteia și nu poate fi calificată ca încălcare, faptul că a fost folosită o metodă dispusă de lege și nu alta, sau nu au fost folosite toate metodele posibile odată, pe care legiuitorul le-a pus la dispoziție la alegere. Și este de menționat faptul, că rezultatul acțiunilor întreprinse nu denotă faptul că ar fi fost necesară căutarea suplimentară a debitorului, ci doar faptul că debitorul a refuzat să primească scrisorile expediate în adresa acestuia, astfel este imposibil că la momentul corespunzător executorul judecătoresc să ajungă la concluzia că ar fi necesară întreprinderea unor măsuri suplimentare de căutare a debitorului.

Reclamanta a relevat că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a omis să observe că din contra, debitorul aflat în procedura de executare, în conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de executare este obligat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, de a comunica noua adresă în cazul schimbării acesteia corespunzător art. 68 din Codul de executare, ci pune în sarcina și responsabilitatea executorului judecătoresc obligațiile neîndeplinite de către debitor la timp.

De asemenea, cu privire la termenul de comunicare a actelor, reclamanta a menționat că, nici Codul de executare, nici Legea privind executorii judecătorești, nu stabilește expres careva termene de comunicare a actelor, acestea fiind în mod tacit preluate prin analogie, însă nefiind stabilite expres, respectiv nici nu poate fi considerată ca încălcare a legislației ceea ce nu este prevăzut de legislație și calificată ca abatere, încălcarea unei obligații inexistente.

Reclamanta a relevat că, în motivarea deciziei sale, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești reține că aceleași acțiuni, în baza cărora s-a constatat abaterea prevăzută la art. 21 alin. (2) lit. b²) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești în cadrul procedurii de executare, constituie și o altă abatere disciplinară și contravin mai multor rigori instituite de prevederile Codului de etică al executorului judecătoresc, cum ar fi că executorul judecătoresc nu a

manifestat diligența necesară, acționând prompt și în concordanță cu solicitările legitime ale persoanei în al cărei nume/beneficiu acționează, în vederea îndeplinirii cu competență, corectitudine și în termen legal a îndatoririlor profesionale, cu respect față de persoană, drepturile și libertățile fundamentale ale omului executorul judecătoresc își va exercita activitatea eficient, prin executarea obligațiilor complet, adecvat și în termenele stabilite, în limita competenței legale și împuternicirilor încredințate și executorul judecătoresc trebuie să explice părților, participanților procedurii de executare și clientului, consecințele juridice ale acțiunilor exercitate de el, însă omițând a se expune prin care acțiuni distincte de cele invocate anterior și în ce mod au fost efectuate toate aceste încălcări, dar calificând toate ca o abatere disciplinară distinctă prevăzută aparte la art. 21 alin. (2) lit. f) încălcarea gravă a Codului deontologic din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, omițând să motiveze după ce criteriile s-a constatat că aceste încălcări sunt încălcări grave ale Codului deontologic și astfel motivând probabil mărirea sancțiunii disciplinare de 200 de unități convenționale.

Totodată, reclamanta a considerat că, gravitatea încălcărilor ar trebui să fie apreciată după consecințele acțiunilor întreprinse, însă aceste acțiuni nu au dus decât la achitarea de către debitor a restanței la pensia alimentară, obligație pe care acesta avea s-o execute încă în anul 2009 dacă își îndeplinea obligațiunea în corespundere cu art. 44 din Codul de executare, de a se prezenta la executorul judecătoresc sau cel puțin se interesa despre soarta dosarului de executare privind încasarea pensiei alimentare.

Reclamanta a invocat că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat că executorul judecătoresc nu a întreprins măsuri suficiente în vederea identificării și/sau contactării debitorului pentru a i se transmite corespondența sau pentru a-l informa despre actele/acțiunile întreprinse în procedura de executare, care de fapt în esență se reduce la aceeași pretinsă încălcare a modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de executare și/sau reprezentanților acestora, însă omite a se expune sau a face trimitere la standardele sau dispozițiile legale conform cărora măsurile întreprinse de către executorul judecătoresc în vederea identificării și/sau contactării debitorului ar fi considerate suficiente și după care criteriile s-a condus calificând aceste încălcări pretinse ca încălcări grave ale Codului deontologic.

În acest context, reclamanta a afirmat că este în prezența a deplinei suficiente a intimei convingeri a membrilor Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pentru a constata o faptă ca abatere disciplinară, în acest caz ar fi necesare completările corespunzătoare la art. 21 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, constituie abatere disciplinară cu toate faptele despre care membrii Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești personal le consideră abateri disciplinare.

Reclamanta a menționat că, pe lângă toate, aceasta contravine și principiului *non bis in idem* – executorul judecătoresc fiind atras dublu la răspundere disciplinară, aplicându-i-se o sancțiune de șase ori mai mare decât cea minimă, pentru aceeași faptă, în contextul încălcării pretinse a termenului și modului de comunicare a actelor, fapta calificându-se și ca abatere prevăzută de lit. b²), încălcarea modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în

procedura de executare și/sau reprezentanților acestora și ca lit. f) alin. (2) art. 21 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești - încălcarea gravă a Codului deontologic.

Reclamanta a relevat că, decizia nr. 132/771Dfa din 20 octombrie 2017, emisă de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a fost publicată pe site-ul unej.md la data de 26 ianuarie 2018, respectiv, prezenta cerere este înaintată în termenul de contestare al acesteia.

Reclamanta a solicitat de a considera decizia emisă de Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr. 132/771Dfa din 20 octombrie 2017, injustă și neîntemeiată, desprinsă de realitate, încălcând principiile și normele de drept și de activitate a executorului judecătoresc, și din aceste considerente ilegală, respectiv solicitând admiterea acțiunii în totalitate.

Prin hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Ludmila Șapa împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, terț Iurie Godea cu privire la anularea actului administrativ – deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr.132/771Dfa din 20 octombrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.189, 194-203, Vol.I).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 21 iunie 2021 executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea înaintată de executorul judecătoresc Ludmila Șapa (f.d. 192-193, Vol. I).

Hotărârea motivată din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată executorului judecătoresc Ludmila Șapa și avocatului Denis Grecu, prin intermediul poștei electronice, la data de 21 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 204, Vol. I).

La data de 01 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus motivarea apelului (f.d.209-216, Vol.I).

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de executorul judecătoresc Ludmila Șapa și menținută hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 23, 24-48, Vol.II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a invocat că, la data examinării cazului disciplinar, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nu i-au fost prezentate acte, care ar confirma informarea debitorului despre aflarea în gestiunea executorului judecătoresc Ludmila Șapa a procedurii de executare a documentului executoriu nr.2-212/98, emis de Judecătoria Criuleni la 03 iulie 1998, cu privire la încasarea pensiei de întreținere în beneficiul copilului minor și/sau despre măsurile întreprinse în cadrul acesteia. La caz, la materialele dosarului, lipsește dovada faptului că executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, ar fi acționat conform obligațiilor legale de a remite în adresa părților copia actului de preluare a procedurii de executare. Or, debitorul Iurie Godea a aflat despre existența procedurii

de executare și aplicarea sechestrelor, ca urmare a stopării acestuia de către reprezentanții poliției și comunicarea faptului sechestrării automobilului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, nu pot fi reținute ca temeinice argumentele executorului judecătoresc precum că a expediat corespondența cu respectarea prevederilor art.67 din Codul de executare, la adresa cunoscută către debitor, drept urmare, concluzia autorității publice în vederea existenței în acțiunile executorului judecătoresc Ludmila Șapa a abaterii disciplinare prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. b²) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, este una întemeiată.

În acest context, instanța de apel a invocat că, primele tentative de comunicare a actelor aferente procedurii de executare către debitor, au fost realizate abia în anul 2015. Astfel, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești la emiterea deciziei de sancționare a reținut că, actele/acțiunile/omisiunile executorului judecătoresc în procedura de executare contravin mai multor rigori instituite de prevederile Codului de etică al executorului judecătoresc.

Astfel, membrii Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești au concluzionat că, executorul judecătoresc nu a manifestat diligența necesară în procedura de executare în vederea îndeplinirii în termen legal a îndatoririlor profesionale, cu respect față de persoană, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, omisiune prin care au fost neglijate prevederile art.8 din Codul de etică.

Mai mult, instanța de apel a invocat că executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, a avut obligația prevăzută de lege, de a comunica debitorului, Iurie Godea, actul de preluare a procedurii de executare și încheierea privind aplicarea sechestrului, asupra bunurilor acestuia.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond just a concluzionat că, în cazul admiterii situației că, executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, și-a îndeplinit obligația pozitivă de a comunica actele din procedura de executare peste 1 an de zile de la emiterea acestora, pe motivul lipsei unui termen expres prevăzut de lege, acțiunile date oricum nu pot fi considerate ca fiind în corespundere cu prevederile legii, or, având cunoștință despre faptul că nici la adresa corectă: XXXXX, debitorul, Iurie Godea, nu a recepționat efectiv aceste acte, fapt confirmat prin mențiunea „nereclamat” de pe plicurile poștale returnate, executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, nu și-a îndeplinit obligația de a duce până la capăt obligația pozitivă de comunicare a actelor din procedura de executare, în corespundere cu prevederile art. 67 alin. (4) din Codul de executare, care prevăd obligația de a comunica aceste acte prin publicarea lor în Monitorul Oficial. Or, returnarea plicurilor poștale care conțin actele din procedura de executare, cu mențiunea „nereclamat”, nu poate fi considerată ca o eficientă comunicare a actelor din procedura de executare, în sensul în care ar oferi debitorului o posibilitate efectivă și concretă de a putea contesta actele executorului judecătoresc.

Instanța de apel a stabilit că, executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, nu a asigurat existența unui drept concret și efectiv prin oferirea posibilității debitorului Iurie Godea, să conteste actele executorului judecătoresc în termeni proximi, în corespundere cu principiul contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, instanța de apel a invocat că prima instanță corect a constatat necomunicarea de către executorul judecătoresc a actului de preluare a procedurii de executare, expedierea actelor de procedură debitorului la o adresă greșită și apoi peste 1 an de zile, expedierea la o adresă corectă, cu certitudine demonstrează faptul că, executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, a dat dovadă de lipsă de diligență, în contextul în care conform extrasului din Registrul de stat al populației, la care executorii judecătorești au acces liber, adresa corectă a debitorului, Iurie Godea, permanent a fost: XXXXX. Similar, neonorarea corespunzătoare a obligației de a asigura comunicarea actelor din procedura de executare prin publicarea acestora în Monitorul Oficial, nu poate fi privită ca și cum executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, a depus diligența necesară prevăzută de Codul de etică.

În acest context, instanța de apel a menționat că, debitorul Iurie Godea, nu avea obligația de a comunica schimbarea adresei existente, or, adresa acestuia permanent a fost aceeași și nu a fost schimbată niciodată, fapt confirmat prin extrasul din Registrul de stat al populației. Totodată, nu poate fi contestat faptul că, executorul judecătoresc, în virtutea funcției deținute, are acces liber la datele personale din Registrul de stat ale persoanelor fizice și juridice.

Făcînd referire la art. 21¹ alin.(1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, instanța de apel a conchis că, tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc, este posibilă în termen de 2 ani de zile de la momentul comiterii abaterii disciplinare, prevederi care sunt pe deplin incidentale prezentei spețe, avînd în vedere că, faptele executorului judecătoresc datează din martie 2016, iar decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești prin care executorul judecătoresc, Ludmila Șapa, a fost sancționată disciplinar, a fost emisă la 20 octombrie 2017, în interiorul termenului de prescripție de 2 ani de zile.

Totodată, instanța de apel a relevat că Legea nr. 86 din 28 aprilie 2016, în vigoare din 01 iulie 2016, care a modificat Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, prevede în mod explicit la art. II că, sesizările privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc depuse în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, urmează a fi examinate în conformitate cu prevederile legii în vigoare la momentul examinării sesizării. Pe cale de consecință, textul legii prevede expres examinarea abaterilor disciplinare sub auspiciul legii materiale noi, în vigoare la momentul examinării sesizării, și nu anterior, fapt care se află în concordanță deplină cu principiile universale de drept.

În concluzie, analizînd per ansamblu criteriile reglementate la pct. 57 din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și anume: caracterul și gravitatea abaterii, împrejurările în care abaterea a fost săvârșită, cauzele și consecințele abaterii, gradul de vinovăție a executorului judecătoresc, conduita executorului judecătoresc, impactul faptei asupra imaginii profesiei de executor judecătoresc, instanța de apel a reținut ca fiind echitabilă și rezonabilă sancțiunea aplicată în privința executorului judecătoresc Ludmila Șapa.

La data de 22 februarie 2022 executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău,

sediul Râșcani cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa să fie admisă (f.d.50-51, Vol. II).

Decizia motivată din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată executorului judecătoresc Ludmila Șapa, prin intermediul oficiului postal, la data de 18 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la actele cauzei (f.d. 57, Vol. I).

Ulterior, la data de 05 iulie 2022 executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus motivarea recursului (f.d. 78-82, Vol.II).

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a relevat că, în speță acțiunile presupus ilegale a Ludmilei Șapa, în calitate de executor judecătoresc, în vederea neinformării lui Iurie Godea pot fi verificate doar în perioada 29 ianuarie 2013 – 29 martie 2016 și este absolut arbitrară aplicarea față de reclamantă a normelor juridice de sancționare prin efect retroactiv, astfel încât lit. b²) a fost introdusă în art. 21 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești în temeiul Legii nr.86 din 28 aprilie 2016, în vigoare 01 iulie 2016, adică norma nu poate fi aplicată pentru fapte săvârșite până la această dată.

Recurenta a invocat că, este absolut greșită interpretarea de către instanțele de judecată a legii ce guvernează tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc.

Recurenta a relevat că, potrivit art.21¹ alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, termenul de prescripție pentru răspunderea disciplinară este un an de zile, de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia.

În afară de aceasta, recurenta a indicat că potrivit art.22 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, sesizarea privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc se înaintează Colegiului disciplinar de către persoanele care invocă lezarea drepturilor sau intereselor lor legitime în procedura de executare, în formă scrisă, indicându-se motivele care au stat la baza sesizării.

Totodată, recurenta a relevat că, termenul de prescripție pentru răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc este unul complex, așa cum este termenul de prescripție prevăzut de Codul muncii, având în vedere că acesta include un termen general, la expirarea căruia se consideră că abatere nu a avut loc, indiferent când a fost constatată și a termenului special, care depindea de momentul constatării abaterii disciplinare. Pentru aplicarea sancțiunii disciplinare urmează a fi respectate ambele termene (general și special), principiu de care nu au ținut cont nici intimata, dar nici instanțele de judecată.

În acest context, recurenta a menționat că, termenul de prescripție general pentru tragerea executorului judecătoresc la răspunderea disciplinară, constituie doi

ani de zile din data săvârșirii abaterii disciplinare, iar termenul special este de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută autorului sesizării.

Recurenta a notat că, deși în speță este respectat termenul general de doi ani pentru tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc, totuși a fost ignorat termenul special de un an de zile, care urmează a fi calculat începând cu data de 29 martie 2016, atunci când Iurie Godea a primit de la executorul judecătoresc materialele procedurii de executare, fapt confirmat prin declarația acestuia.

Prin urmare, recurenta a concretizat că, deși executorul judecătoresc, în opinia intimă, a admis careva omisiuni în legătură cu neinformarea debitorului, incidentul a fost înlăturat, presupusa abatere continuă a fost încetată, la data de 29 martie 2016, iar procedura disciplinară nu ar putea fi pornită în privința Ludmilei Șapa după data de 29 martie 2017.

La data de 16 iunie 2022 în adresa Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și terțului Iurie Godea a fost expediată copia recursului depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 72, Vol. II).

Prin referința depusă, prin intermediul poștei electronice, la data de 28 iunie 2022, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a solicitat declararea recursului depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu ca inadmisibil (f.d.73-75, Vol. II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 februarie 2022 (f.d. 23, 24-48, Vol.II).

La data de 22 februarie 2022 executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa să fie admisă (f.d.50-51, Vol. II).

Decizia motivată din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată executorului judecătoresc Ludmila Șapa, prin intermediul oficiului postal, la data de 18 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la actele cauzei (f.d. 57, Vol. I).

La data de 05 iulie 2022 executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus motivarea recursului (f.d. 78-82, Vol.II).

Astfel, recursul depus de către executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Recursul se declară inadmisibil în special când decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs.

Conform art. 24 alin. (7) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în instanța de judecată în a cărei jurisdicție își are sediul Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, în termen de 30 de zile de la comunicare, în modul prevăzut la art.23¹ alin. (6). Hotărîrea judecătorească se contestă cu apel în condițiile Codului de procedură civilă. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

Raportând la caz dispozițiile legale menționate, se constată cu certitudine că decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa și menținută

hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin care acțiunea a fost respinsă, nu poate fi contestată în procedura de recurs, iar completul de judecată nu este competent de a examina cererea de recurs formulată de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu.

În acest context și în lipsa unor împuterniciri exprese, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că soluția completului de judecată se limitează doar la dreptul de a considera inadmisibil cererea de recurs.

Or, legiuitorul în mod expres în art. art. 24 alin. (7) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești a stabilit că deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare, astfel nu a prevăzut calea de recurs a unor astfel de categorii de decizii.

Ca urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera cererea de recurs depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu ca inadmisibilă, întrucât recurenta a declarat recurs împotriva deciziei emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Mai mult, în dispozitivul deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, instanța a menționat în mod expres că decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Având în vedere cele constatate și pentru a respecta certitudinea juridică și buna administrare a justiției, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera cererea de recurs depusă de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de executorul judecătoresc Ludmila Șapa, reprezentată de avocatul Denis Grecu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan